

Na osnovu člana 44 stav 2 tačka 3 Zakona o Centralnoj banci Crne Gore ("Službeni list CG", br. 40/10, 06/13 i 70/17) i člana 54 stav 5 i člana 101 stav 4 Zakona o sanaciji kreditnih institucija („Službeni list CG“, broj 72/19), Savjet Centralne banke Crne Gore, na sjednici održanoj 28.12.2020. godine, donio je

**ODLUKU
O BLIŽIM USLOVIMA I NAČINU ODREĐIVANJA STOPA KONVERZIJE
RELEVANTNIH INSTRUMENTATA KAPITALA I OBAVEZA U VLASNIČKI KAPITAL
KREDITNE INSTITUCIJE U SANACIJI**

I. OSNOVNA ODREDBA

Predmet

Član 1

Ovom odlukom propisuju se bliži uslovi i način određivanja stope konverzije relevantnih instrumenata kapitala i obaveza u vlasnički kapital prilikom primjene instrumenta interne sanacije kreditnih institucija, uključujući i pravila kojima se dodatno određuju izuzetne okolnosti u kojima Centralna banka Crne Gore (u daljem tekstu: Centralna banka) može određene obaveze u potpunosti ili djelimično isključiti od primjene instrumenta interne sanacije.

II. ODREĐIVANJE STOPA KONVERZIJE

Primjena iste stope konverzije

Član 2

Centralna banka primjenjuje istu stopu konverzije za različite kategorije instrumenata kapitala i obaveza, ako se na taj način obezbjeđuje primjena:

- 1) ciljeva sanacije uzvrđenih članom 12 Zakona o sanaciji kreditnih institucija („Službeni list CG“, broj 72/19) – (u daljem tekstu: Zakon);
- 2) principa za sprovođenje sanacije utvrđenih članom 13 Zakona;
- 3) redosljeda smanjenja vrijednosti i konverzije utvrđenog članom 99 Zakona;
- 4) zaštitnih mjera utvrđenih članom 137 stav 2 Zakona, prema kome nijedan povjerilac ne smije biti doveden u neravnopravan položaj snoseći veće gubitke od onih koje bi snosio da je u vrijeme kada je doneseno rješenje o pokretanju postupka sanacije nad kreditnom institucijom bio sproveden stečajni postupak.

Primjena različitih stopa konverzije

Član 3

(1) U slučaju nemogućnosti ispunjenja uslova iz člana 2 ove odluke, Centralna banka primijenjuje različite stope konverzije na različite kategorije instrumenata kapitala i obaveza.

(2) Različite stope konverzije se primijenjuju na kategorije instrumenata kapitala i obaveza koje se međusobno razlikuju po rangiranju, odnosno raspoređivanju u isplatne redove u stečajnom postupku, pri čemu moraju biti ispoštovani sljedeći principi:

- 1) stopa konverzije mora da odražava odgovarajuću naknadu pogođenom povjeriocu za svaki gubitak koji je pretrpio zbog smanjenja vrijednosti i konverzije; i
- 2) stopa konverzije koja se primjenjuje na obaveze koje imaju pravo prioriteta u skladu sa redosljedom namirenja u stečajnom postupku biće viša od stope konverzije za obaveze u ostalim isplatnim redovima.

Obeštećenje povjerilaca

Član 4

U slučaju iz člana 3 ove odluke, Centralna banka je dužna da obešteti oštećenog povjerioca za potraživanja prema kreditnoj instituciji u sanaciji u postupku samostalne primjene instrumenta interne sanacije, odnosno primjene instrumenta interne sanacije u kombinaciji sa drugim instrumentom sanacije (prenos potraživanja ili dužničkih instrumenata na prelaznu kreditnu instituciju, prenos potraživanja primjenom instrumenta prodaje ili prenosom potraživanja primjenom instrumenta odvajanja imovine).

Primjena visine stope konverzije

Član 5

U slučaju primjene različitih stopa konverzije utvrđenih u skladu sa Zakonom i članom 3 ove odluke, definisana visina stope konverzije primjenjuje se na obaveze određenog reda isplate utvrđenog u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj i likvidacija banaka kao da je nad kreditnom institucijom u sanaciji otvoren stečajni postupak.

III. VODEĆI PRINCIPI ZA SPROVOĐENJE KONVERZIJE

Vodeći principi

Član 6

(1) Vodeći principi za sprovođenje konverzije relevantnih instrumenata kapitala i obaveza u vlasnički kapital kreditne institucije su:

- 1) nijedan povjerilac niti akcionar ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na položaj koji bi imao u stečajnom postupku (u daljem tekstu: vodeći princip 1);

2) hijerarhija povjericilaca (u daljem tekstu: vodeći princip 2).

(2) Cilj vodećih principa iz stava 1 ovog člana je definisanje načina na koji Centralna banka obezbjeđuje odgovarajuće obeštećenje povjericilaca u slučaju primjene različitih stopa konverzije na različite kategorije instrumenata kapitala i obaveza.

(3) Uslov za primjenu vodećih principa je da se obezbijede podaci o tome u koji bi isplatni red ušlo pojedino potraživanje povjerioca u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj i likvidacija banaka i procjena ishoda za svaki isplatni red odnosno za svakog akcionara i povjerioca kreditne institucije u sanaciji kao da je nad tom kreditnom institucijom bio sproveden stečajni postupak.

Primjena vodećeg principa 1

Član 7

(1) Prilikom primjene instrumenta interne sanacije, Centralna banka određuje stope konverzije na način da za svakog akcionara ili povjerioca očekivana vrijednost njihovih potraživanja i potraživanja iz vlasničkog kapitala, nakon primjene sanacionih ovlaštenja, bude najmanje jednaka ili veća od vrijednosti koja bi se realizovala da je nad kreditnom institucijom sproveden stečajni postupak.

(2) Za povjerioca čije je potraživanje u cjelosti konvertovano u vlasnički kapital, procijenjena vrijednost primljenog instrumenta vlasničkog kapitala treba da bude jednaka ili veća od očekivane naplate njegovog izvornog potraživanja u slučaju sprovođenja stečajnog postupka.

(3) Za povjerioca čije je potraživanje djelimično konvertovano u vlasnički kapital, procijenjena vrijednost primljenog instrumenta vlasničkog kapitala treba da bude najmanje jednaka vrijednosti očekivane naplate izvornog potraživanja u slučaju sprovođenja stečajnog postupka umanjene za procijenjenu vrijednost njihovog preostalog potraživanja nakon konverzije.

(4) Prilikom konverzije obaveza ili drugih instrumentata u vlasnički kapital, procijenjena vrijednost vlasničkog kapitala može biti veća, manja ili jednaka vrijednosti koju je imalo izvorno potraživanje ili instrument.

(5) Kada je ukupna procijenjena vrijednost vlasničkog kapitala, kojeg bi oštećeni povjerioci primili nakon smanjenja vrijednosti i konverzije, veća od ili jednaka iznosu procijenjene vrijednosti izvornog potraživanja, vodeći princip 1 je zadovoljen bez primjene različitih stopa konverzije.

(6) Kada je ukupna procijenjena vrijednost vlasničkog kapitala, kojeg bi oštećeni povjerioci primili nakon smanjenja vrijednosti i konverzije, manja od iznosa procijenjene vrijednosti izvornog potraživanja primijenice se različite stope konverzije.

(7) U slučaju primjene različitih stopa konverzije iz člana 3 ove odluke, Centralna banka određuje stope čijom primjenom isključuje mogućnost da povjerioci iz višeg reda isplate u slučaju stečaja kreditne institucije (u daljem tekstu: nadređeni povjerioci) budu dovedeni u nepovoljniji položaj od položaja u kojem bi bili u slučaju sprovođenja stečajnog postupka nad kreditnom institucijom i, u tom cilju, Centralna banka određuje više stope konverzije nadređenim povjericima kojima se prenosi više ukupne procijenjene vrijednosti imovine i obaveza, odnosno kapitala.

Primjena vodećeg principa 2

Član 8

(1) Prilikom određivanja stopa konverzije, Centralna banka naročito obezbeđuje da:

- 1) akcionari kreditne institucije u sanaciji prvi snose gubitke;
- 2) povjerioci kreditne institucije u sanaciji snose gubitke nakon akcionara, u skladu sa redoslijedom prvenstva njihovih potraživanja koji bi se primjenjivao u slučaju da je nad kreditnom institucijom otvoren stečajni postupak;
- 3) prema povjericima koji bi u slučaju otvaranja stečajnog postupka ulazili u isti isplatni red postupa se na jednak način, osim ako Zakonom nije drugačije propisano.

(2) Centralna banka je dužna da odredi stope konverzije na način da se obezbijedi poštovanje hijerarhije povjerilaca iz člana stava 1 ove odluke.

(3) U slučaju procjene da, nakon primjene sanacionih ovlašćenja, kategorija povjerilaca snosi gubitak, odnosno da je vrijednost potraživanja i/ili potraživanja iz vlasničkog kapitala manja od vrijednosti potraživanja te kategorije prije sanacije, Centralna banka neće konvertovati ostale podređene kategorije obaveza i instrumenata kapitala ili će im odrediti minimalnu stopu konverzije.

Raspoređivanje imovine

Član 9

(1) Vrijednost imovine nakon sanacije se raspoređuje najprije nadređenim povjericima, a nakon toga podređenim povjericima, i to u skladu sa njihovim utvrđenim potraživanjima.

(2) Izuzetno, Centralna banka može da odredi stope konverzije koje omogućavaju izvornim akcionarima (i akcionarima čija su potraživanja rezultat konverzije relevantnih instrumenata kapitala u trenutku insolventnosti) zadržavanje nekih potraživanja ili vlasničkog kapitala.

(3) Izvorni akcionari mogu da zadrže određenu vrijednost kapitala samo u slučaju kada ne postoji potreba za umanjenjem vrijednosti nijednog povjerioca, odnosno kada sprovođenje instrumenta interne sanacije zahtijeva samo konverziju podređenih instrumenata, odnosno obaveza u akcije.

Podjela vlasničkog kapitala između više kategorija povjerilaca

Član 10

(1) Vlasnički kapital može u određenoj srazmjeri biti podijeljen između dvije i više kategorija povjerilaca ako su potraživanja jedne kategorije povjerilaca u potpunosti konvertovane u vlasnički kapital, ali je i dalje potrebna konverzija i ako djelimična ili puna konverzija potraživanja kategorije nadređenih povjerilaca nije tim povjeriocima stvorila gubitak.

(2) Gubitak iz stava 1 ovog člana postoji ako nadređeni povjerioci dobijaju ukupno manju vrijednost potraživanja i potraživanja iz vlasničkog kapitala od vrijednosti njihovih izvornih potraživanja.

Zaštita povjerilaca

Član 11

(1) Centralna banka primjenjuje različite stope konverzije ako se podređeni povjerioci ili akcionari ne dovode u nepovoljniji položaj nego što bi bili u slučaju sprovođenja stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

(2) Stope konverzije za nadređene povjerioce ne smiju da budu nesrazmjerno visoke, niti da imaju za posljedicu da vrijednost njihovih potraživanja bude značajno veća u odnosu na vrijednosti koje bi se ostvarile u slučaju sprovođenja stečajnog postupka nad kreditnom institucijom.

IV. POTPUNO I DJELIMIČNO ISKLJUČENJE OBAVEZA OD PRIMJENE OVLAŠĆENJA SMANJENJA ILI KONVERZIJE

Opšti zahtjevi

Član 12

(1) Centralna banka ne smije isključiti određenu obavezu ili kategoriju obaveza iz smanjenja ili konverzije prilikom primjene instrumenta interne sanacije, osim obaveza iz člana 94 stav 3 Zakona i obaveza koje Centralna banka može da isključi na osnovu ovlašćenja iz člana 95 Zakona.

(2) Odluka Centralne banke o isključenju određene obaveze ili kategorije obaveza iz primjene instrumenta interne sanacije u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona treba da se zasniva na analizi kreditne institucije u sanaciji na pojedinačnoj osnovi i ne smije biti automatska.

(3) Prilikom razmatranja isključenja u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona, a prije konačnog isključenja određene obaveze ili kategorije obaveza iz primjene instrumenta

interne sanacije, Centralna banka najprije razmatra mogućnost djelimičnog isključenja predmetne obaveze, ograničavanjem obima njenog smanjenja kada je to moguće.

(4) Prilikom odlučivanja da li treba isključiti određenu obavezu u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona, Centralna banka procjenjuje da li su u trenutku primjene instrumenta interne sanacije na kreditnu instituciju ispunjeni uslovi iz tog člana.

(5) Odluka o isključenju određene obaveze ili kategorije obaveza iz primjene instrumenta interne sanacije u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona, treba da se zasniva najmanje na jednom cilju sanacije iz člana 12 stav 2 Zakona.

(6) Odluka o isključenju ili djelimičnom isključenju određene obaveze ili kategorije obaveza iz primjene instrumenta interne sanacije u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona, kojom se podrazumijeva korišćenje sredstava Sanacionog fonda, mora biti obrazložena, uzimajući u obzir potrebu za hitnošću koju zahtijevaju specifične okolnosti slučaja.

(7) Ako Centralna banka ocijeni da bi se određenom obavezom ili kategorijom obaveza na vjerodostojan i izvodljiv način doprinijelo apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji, kao i da te obaveze ne ispunjavaju zahtjeve za isključenje iz člana 95 stav 1 Zakona i određenu obavezu ili kategoriju obaveza odluči da isključi ili djelimično isključi u skladu sa članom 95 stav 1 Zakona, a to podrazumijeva prenošenje gubitaka na Sanacioni fond, Centralna banka je dužna da obrazloži:

- 1) izuzetne okolnosti koje se razlikuju od onih u trenutku planiranja sanacije zbog čega te obaveze treba isključiti iz instrumenta interne sanacije u trenutku preduzimanja sanacione mjere;
- 2) zbog čega potreba za isključenjem, a naročito izuzetne okolnosti koje su do nje dovele, nijesu mogli biti predviđeni prilikom planiranja sanacije;
- 3) ako je potreba za isključenjem bila predviđena planom sanacije, kako je Centralna banka pristupila rješavanju te potrebe kako bi se izbjeglo da se njom spriječi mogućnost sanacije.

(8) Prilikom odlučivanja o isključenju ili djelimičnom isključenju određene obaveze ili kategorije obaveza u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 1 Zakona, ako bi ovo isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na Sanacioni fond, Centralna banka je dužna da obrazloži i sljedeće:

- 1) da li su i kako ispunjeni zahtjevi iz čl. 13 i 14 ove odluke, i
- 2) zašto se potreba za isključenjem obaveze nije mogla riješiti odgovarajućim vrednovanjem u skladu sa članom 44 Zakona.

(9) Prilikom odlučivanja o isključenju ili djelimičnom isključenju određene obaveze ili kategorije obaveza sa ciljem održavanja kontinuiteta ključnih funkcija i osnovnih linija poslovanja u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 2 Zakona, ako bi isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na Sanacioni fond, Centralna banka je dužna da obrazloži:

- 1) da li su i kako ispunjeni zahtjevi iz člana 15 ove odluke;

- 2) zašto su obaveze koje će se isključiti relevantnije za kontinuitet jasno određenih ključnih funkcija ili osnovnih linija poslovanja od obaveza koje se neće isključiti.

(10) Ako Centralna banka isključi ili djelimično isključi određenu obavezu ili kategoriju obaveza kako bi se izbjeglo širenje negativnih efekata u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 3 Zakona, pri čemu bi to isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na Sanacioni fond, Centralna banka je dužna da obrazloži:

- 1) da li su i kako su ispunjeni zahtjevi iz člana 16 ove odluke;
- 2) razloge zbog kojih za isključene obaveze postoji veća vjerovatnoća da će uzrokovati široke negativne efekte u smislu člana 95 stav 1 tačka 3 Zakona, od neisključenih obaveza.

(11) Ako Centralna banka isključi ili djelimično isključi određenu obavezu ili kategoriju obaveza u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 4 Zakona, pri čemu bi to isključenje podrazumijevalo prenošenje gubitaka na Sanacioni fond, Centralna banka je dužna da obrazloži i da li su i kako ispunjeni zahtjevi iz člana 17 ove odluke.

Isključenje na osnovu člana 95 stav 1 tačka 1 Zakona

Član 13

(1) Centralna banka može određenu obavezu ili kategoriju obaveza isključiti od primjene instrumenta interne sanacije samo ako to isključenje, zbog postojanja određenih prepreka i pored svih aktivnosti Centralne banke na njihovom otklanjanju, nije moguće primijeniti u razumnom roku.

(2) Prije donošenja odluke o isključenju iz stava 1 ovog člana, Centralna banka je dužna naročito da:

- 1) u planu sanacije dostavi opis postupaka kojima će se obezbijediti dostupnost informacija neophodnih za potrebe vrednovanja na osnovu čl. 44 Zakona i Odluke o metodologijama i kriterijumima za utvrđivanje iznosa obaveza koje proizilaze iz derivata, i
- 2) riješi sve prepreke mogućnosti sanacije kreditne institucije, uključujući okolnosti koje dovode do potencijalnog isključenja, a koje bi se mogle predvidjeti u postupku planiranja sanacije kada ta potencijalna isključenja čine prepreke mogućnosti sanacije.

Razumni rok

Član 14

(1) Prilikom isključenja određene obaveze ili kategorije obaveza od primjene instrumenta interne sanacije u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 1 Zakona, Centralna banka određuje razumni rok na osnovu određivanja:

- 1) kada iznos smanjenja mora biti konačno određen, i

- 2) do kada bi svi zadaci potrebni za primjenu instrumenta interne sanacije na te obaveze trebalo da budu izvršeni kako bi se ispunili ciljevi sanacije, uzimajući u obzir situaciju u vrijeme sprovođenja mjere sanacije.
- (2) Prilikom određivanja tač. 1 i 2 stava 1 ovog člana, Centralna banka procjenjuje sljedeće:
- 1) potrebu objavljivanja odluke o instrumentu interne sanacije i određivanju iznosa koji će biti predmet primjene instrumenta interne sanacije, kao o odlučivanje o njegovoj konačnoj dodjeli raznim kategorijama povjerilaca;
 - 2) posljedice koje bi odlaganje te odluke imalo na povjerenje u tržište, potencijalne tržišne reakcije, kao što su likvidnosni odlivi, kao i efektivnost mjere sanacije, uzimajući u obzir:
 - da li su poteškoće i rizik od nemogućnosti nastavka poslovanja kreditne institucije poznati tržišnim učesnicima, i
 - vidljivost posljedica poteškoća ili potencijalne nemogućnosti nastavka poslovanja kreditne institucije za učesnike na tržištu;
 - 3) radno vrijeme tržišta, ako ono može uticati na kontinuitet ključnih funkcija i širenje negativnih efekata;
 - 4) referentne datume na koje kapitalni zahtjevi moraju biti ispunjeni, i
 - 5) datume dospelja plaćanja kreditne institucije i dospelje predmetnih obaveza.

Isključenje na osnovu člana 95 stav 1 tačka 2 Zakona

Član 15

- (1) Centralna banka može isključiti određenu obavezu ili kategoriju obaveza zbog toga što je to potrebno i proporcionalno kako bi se očuvale određene ključne funkcije, ako ocijeni da je ta obaveza ili kategorija obaveza povezana sa određenom ključnom funkcijom zbog čijeg kontinuiteta na tu obavezu ili kategoriju obaveza ne treba primijeniti instrument interne sanacije, uz uslov da je ispunjeno jedno od sljedećeg:
- 1) primjenom instrumenta interne sanacije na određenu obavezu ili kategoriju obaveza dovela bi se u pitanje određena funkcija zbog dostupnosti finansiranja ili zavisnosti od drugih ugovornih strana (kao što su ugovorne strane pri obavljanju zaštite od rizika, od infrastrukture ili pružalaca usluga kreditnoj instituciji) koje bi, nakon interne sanacije, mogle biti spriječene u daljem sprovođenju transakcija sa kreditnom institucijom, ili koji to više ne bi željeli;
 - 2) predmetna ključna funkcija je usluga koju kreditna institucija pruža trećim licima, a zavisi od neprekidnog ispunjavanja obaveze.
- (2) Centralna banka može isključiti obaveze koje su neopodne za upravljanje rizikom (zaštita od rizika) u kontekstu ključnih funkcija samo ako:
- 1) se upravljanje rizikom (zaštita od rizika) priznaje za prudencijalne potrebe i ključno je za održavanje djelatnosti povezanih sa ključnim funkcijama; i
 - 2) kreditna institucija ne bi bila u mogućnosti da tu mjeru pod razumnim uslovima zamijeni u roku koji je potreban za održavanje ključne funkcije.

(3) Centralna banka može isključiti obaveze za potrebe održavanja odnosa finansiranja samo ako:

- 1) je procijenila da je finansiranje presudno za održavanje ključne funkcije;
- 2) kreditna institucija, uzimajući u obzir član 14 ove odluke, ne bi bila u mogućnosti da zamijeni finansiranje u roku koji je potreban za održavanje ključne funkcije.

(4) Centralna banka ne smije isključiti obavezu ili kategoriju obaveza samo zbog:

- 1) dospjeća obaveze;
- 2) očekivanog povećanja troškova finansiranja kojim se ne dovodi u pitanje kontinuitet ključne funkcije; i/ili
- 3) očekivane moguće buduće dobiti.

(5) Centralna banka može isključiti obaveze ili kategoriju obaveza zbog toga što je to potrebno i srazmjerno kako bi se očuvala osnovna linija poslovanja ako je isključenje te obaveze ključno za održavanje kontinuiteta ključnih djelatnosti, usluga i transakcija kreditne institucije u sanaciji i za postizanje ciljeva sanacije iz člana 12 stav 2 tač. 1 i 2 Zakona.

Isključenje na osnovu člana 95 stav 1 tačka 3 Zakona

Član 16

(1) Prilikom razmatranja isključenja u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 3 Zakona, Centralna banka je dužna da, u najvećoj mogućoj mjeri, procijeni međusobnu povezanost kreditne institucije u sanaciji sa njenim ugovornim stranama.

(2) Procjena iz stava 1 uključuje sljedeće:

- 1) razmatranje izloženosti prema odgovarajućim ugovornim stranama, uzimajući u obzir rizik da bi primjena instrumenta interne sanacije na izloženosti mogla da prouzrokuje indirektna propadanja, i
- 2) sistemski značaj drugih ugovornih strana kojima prijeti rizik od propadanja, a posebno na ostale učesnike na finansijskom tržištu i pružaoce infrastrukture finansijskih tržišta.

(3) Prilikom razmatranju isključenja u skladu sa članom 95 stav 1 tačka 3 Zakona, Centralna banka, u najvećoj mogućoj mjeri, procjenjuje potrebu i srazmjernost isključenja na bazi višestrukih pokazatelja relevantnih za cilj, koji mogu biti relevantni za pojedini slučaj i koji obuhvataju sljedeće:

- 1) broj, veličinu i međusobnu povezanost kreditnih institucija sa sličnim karakteristikama, kao i kreditnih institucija u sanaciji, zato što bi to moglo dovesti do rasprostranjenog smanjenja povjerenja u bankarski sektor ili širi finansijski sistem;
- 2) broj fizičkih lica koja su direktno ili indirektno obuhvaćena instrumentom interne sanacije, vidljivost i medijsku pokrivenost sanacione mjere, zbog toga što to predstavlja značajan rizik od ugrožavanja ukupnog povjerenja u bankarski ili širi finansijski sistem;

- 3) broj, veličinu i međusobnu povezanost drugih ugovornih strana obuhvaćenih instrumentom interne sanacije, uključujući tržišne učesnike iz nebankarskog sektora i važnost ključnih funkcija koje te ugovorne strane obavljaju;
- 4) mogućnost za druge ugovorne strane da se obrate alternativnim pružateljima usluga za funkcije koje su procijenjene kao zamjenjive, vodeći računa o konkretnoj situaciji;
- 5) da li bi, nakon primjene instrumenta interne sanacije, znatan broj drugih ugovornih strana povukao finansiranje ili prekinuo obavljanje transakcija sa ostalim kreditnim institucijama ili bi, kao posljedica primjene instrumenta interne sanacije tih tržišnih učesnika, tržišta prestala da ispravno funkcionišu, naročito u slučaju opšteg gubitka povjerenja u tržište ili panike;
- 6) raširenu pojavu povlačenja kratkoročnog finansiranja ili depozita u znatnim iznosima;
- 7) broj, veličinu ili značaj kreditnih institucija kojima prijeti rizik od ispunjenja uslova za ranu intervenciju, ili od ispunjenja uslova zbog kojih ne može ili vjerovatno neće moći da nastavi poslovanje u skladu sa članom 34 stav 1 Zakona;
- 8) rizik od značajne obustave ključnih funkcija ili znatnog povećanja cijena za pružanje tih funkcija (što je vidljivo iz promjena tržišnih uslova za te funkcije ili njihove dostupnosti) ili očekivanja drugih ugovornih strana i ostalih tržišnih učesnika;
- 9) raširena znatna smanjenja cijena akcija kreditnih institucija ili cijena imovine koju kreditne institucije drže, naročito ako mogu uticati na stanje kapitala kreditnih institucija;
- 10) opšte i rašireno značajno smanjenje kratkoročnog ili srednjoročnog finansiranja koje je na raspolaganju kreditnim institucijama;
- 11) značajno slabljenje funkcionisanja međubankarskog tržišta finansiranja, što je vidljivo iz znatnog povećanja zahtjeva za iznos marže i smanjenja kolaterala kojim kreditne institucije raspolažu;
- 12) raširena i značajna povećanja cijena za osiguranje u slučaju neispunjenja obaveza ili pad kreditnog rejtinga kreditnih institucija ili drugih tržišnih učesnika koji su relevantni za finansijsku situaciju kreditnih institucija.

Isključenje na osnovu člana 95 stav 1 tačka 4 Zakona

Član 17

(1) Centralna banka može isključiti određenu obavezu ili kategoriju obaveza iz primjene instrumenta interne sanacije, ako bi se tim isključenjem izbjegao gubitak za druge povjerioce, kako bi imali neisključenih obaveza bili u boljem položaju nego što bi bili da je na te obaveze ili kategorije obaveza primijenjen instrument interne sanacije.

(2) Centralna banka, u cilju procjene da li je uslov iz stava 1 ovog člana ispunjen, upoređuje i procjenjuje ishod za sve povjerioce, koji proizilazi iz potencijalnog primjenjivanja ili neprimjenjivanja instrumenta interne sanacije, u skladu sa procjenama vrijednosti iz člana 44 i člana 100 Zakona.

V. ZAVRŠNA ODREDBA

Stupanje na snagu

Član 18

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od dana početka primjene Zakona o sanaciji kreditnih institucija („Službeni list CG“, broj 72/19)".

SAVJET CENTRALNE BANKE CRNE GORE

O.br. 0101-7725-2/2020
Podgorica, 28.12.2020.godine

**PREDSJEDAVAJUĆI
G U V E R N E R,**

dr Radoje Žugić,s.r.